

מסורת הש"ס

(א) ויבנה ה' : (ב) ויבנה
מח: סב: ז: כבורות מו:
(ג) ויבנה ה' : כ"ב קי:
(ד) ויבן יוספטת פטרה מ:
ד"ה חו: (ה) ואח"כ רש"י:
(ו) דף סא: (ז) ויבנה ה':
(ח) כס"א: נכרי: (ט) ויבנה:
(י) ויבנה: (כ) ויבנה:
(ל) ויבנה: ויבנה:
(מ) ויבנה: ויבנה:
(נ) ויבנה: ויבנה:

גיליון הש"ס

גם הואיל ואמר ליה
שם פה ע"כ ישי:

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה שניות וכו'
לאסורה יותר שכן בני
ירושלם:

הנהגות הגר"א

[א] גם כן אשתי ונת
אשתו: כיצד ה' חמ"ב
וכמו דלמורח כ"י ופי'
מחמ"ט שכל ד' מיה
אסור ופח"ש רבני
בא"ש סימן טו ס"ק ג':
[ב] שם למטה דידה כ"י
למטה דידה: כיצד נדפס
המכונה להפך א"י דמי
כ"י למטה דידה כ"י למטה
דידה:

מוסף רש"י

אחורה אחורה מובני
יעקב: כי ישנו אחים,
שם פס' אחים בני אבי
(דע"כ יו):

ביצד פרק שני יבמות

כב.

עין משפט
נר מצוה

ל' א' מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':
ל' ב' מ"י שם טושי"ט
שם טפ"ק י':
ל' ג' מ"י שם טושי"ט
שם טפ"ק י':

ל' ד' מ"י שם טושי"ט
מ"א ה' מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

כ"ב ו' טושי"ט שם טפ"ק
מ:
כ"ג ז' מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

כ"ד ח' מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

כ"ה ט' מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

כ"ו י' מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

כ"ז י"א מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

כ"ח י"ב מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

כ"ט י"ג מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

ל' י"ד מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

ל"א י"ה מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

ל"ב י"ו מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

ל"ג י"ז מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

ל"ד י"ח מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

ל"ה י"ט מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

ל"ו כ' מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

ל"ז כ"א מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

ל"ח כ"ב מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

ל"ט כ"ג מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

מ' כ"ד מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

מ"א כ"ה מ"י פ"א מהל'
אשתי הלכה ו' פתג'
לאחר ק' טושי"ט א"ש
סימן טו טפ"ק י':

שניות רבי חייא יש להן הפסק או לא. תימנה דלעיל תנא דכלת
כן נטו אסורה עד סוף כל הדורות ודומה דכ"ש בת כן
נטו עד סוף כל הדורות שהן קורבי עמנו ולא מחמת קדושין וי"ל
דכלת כן נטו יש (א) לאסוריה שהן בני ירושה ושכיחא גביה אכל בת
בני בנים לאו בת ירושה היא ולא
שכיחא גביה:

ערוה כ"ב טסורה. תימנה דלעיל
קאמר דטעמא דגרים שלא
יאמרו דאנו מקדושה כו' והכל שמעמ
טעמא משום דאחיה לאחלופי ישראל
דכ"י בקוטרס וכן כ"י נשאין ולקמן
דף י"ז: (וכו) שמעמ דטעמא משום
אחלופי גבי בני יודן אחתא
אשתאחור שרל להו רב אחא בר יעקב
למיסב נמי דהדרי וקאמר מן האם
ולא מן האב כולי עלמא לא פליגי
דאסור מן האב ולא מן האם כולי
עלמא לא פליגי דמותר כי פליגי מן
האב ומן האם ואי משום שמה יאמרו
אחיה שרי התם מן האב וכן האם
אכל אי משום אחלופי יתא דכיון
דאיכא נמי דז אכל לא אחי לאחלופי
דבאר אב שדי להו ומגריסין אין להם
קורבת אב דכתיב וזרמת סוקים
וזרמתם ולא שייך למיגור אטו ישראל
ויש לומר דהני כרי טעמי דכיון
דבקורבת אב שהיו אסורין קורסין לא
שייך טעמא לאחלופי שהכל יודעים
דחמא אפקיה לזרעיה כיון אשת
אביו לרבי עקיבא ואחות אביו לרבי
אליעזר דאמר כ"י ד' מיתות (פסדורין
דף נ"ג.) על כן יעזב איש את אביו ואם
אמו ר' אליעזר אומר אחות אביו ור"ע
אומר אשת אביו היו טעמא שלא
יאמרו כו' אכל אשת אביו לרבי
אליעזר ואחות אביו לרבי עקיבא שרי
דלא משום שמה יאמרו איכא ולא
משום אחלופי איכא אכל עריות שמעמ
אם שלא היו אסורין קורסין יש לאסור
משום אחלופי דמשום שמה יאמרו
ליכא ולא דאמר בפרק ד' מיתות (ג')
שם נשא אחותו מן האם ויוליא היינו
משום אחלופי דשמה יאמרו ליכא שלא
היו נאסרות בגיטתם ומן האב קייס
דמשום אחלופי ליכא נכד אב
דכפרישית והיו טעמא נמי דאמר
אחין מן האם לא יעידו לכתחלה
דלמא אחי לאחלופי אכל מן האב
יעידו לכתחלה: **ב"י** שיש לו אח ב"ב
זוקק אשת אחיו. בגמרא מפרש
לאחיו ממזר וא"ת מרישא שמעין לה
בת ישראל לנחין וממזר דחוללת ולא
מתייבמת ויש לומר דאי מהתם היו
אחינא כשניהם ממזרים אכל כשאחיו
המת כבר אין אחיו ממזר זוקק אשתו:
פשיטא אחיו הוא. תימנה אכא
פשיטא ליה הא אלתריך

שפיר לאשמעין דמתייבמי כריתות היו
אחיו ולא ממעטין ליה למי שיש
אשתו לאבין דה דכפרין לקמן
אשתו לאבין דה דכפרין לקמן

תוספות ישנים

פסדורין לכתחלה. ומ"ש
מעריות ופי' הקונ'ת
דלקמן אמר' שאל אחותו
מן האם יוליא והכל אמר'
לכתחלה. ומתיבה
לשני שנה ונא דני עדות
לא שייך הלא טעמא דשמה
יאמרו דאנו מקדושה
חמורה לקדושה קלה ולכא
מערין אכל גבי עריות יוליא
שלא יאמרו דאנו מקדושה
חמורה לקדושה קלה. וי"ל
דקא נמי משום דאחלופי
לקמן טעמא משום דאחי
לאחלופי ואם כן היה לו
לגזור בעדות כמי עריות:
יב"ש מפרש פטור.
דמחמירין לקמן וכן אין לו
עין עליו ואחרי הא
תלמודא כחיל ידע דהרשא
דלקמן אש"י: דלקמן קאמר
מכל מקום לאחיו מאי כן
דך' התלמוד דכמה
תקומות:

הנך תרתי דרמין להדרי כהדא חשיב להו
והא שיתסרי והא מכל מקום לדידי חזין לן
דכתיבן לאיסורא אמר ליה ולישעמך אי
הוה כתיב להיתירא מי הוות סמכת עלייהו
דמר בריה דרבנא מי חתים עלייהו השתא
נמי דכתיב לאיסורא לאו מר בריה דרבנא
חתים עלייהו תני דבי רבי חייא אשלישי
שבבנו ושבבתו יושבבן אשתו ושבבת
אשתו שניה ירביעי שבחמיו ושבחמיותו
שניה א"ל רבינא לרב אשי מאי שנא למעלה
דקחשיב לה לאשתו ומאי שנא למטה דלא
קחשיב לה לאשתו למעלה דאיסורא מכא
אשתו קא אתי חשיב לה למטה דאיסורא
לאו מכא אשתו אחתי לא קחשיב לה והא
[א] בן אשתו ובת אשתו דאיסורא מכא אשתו
קאתי ולא חשיב לה אידיד דתנא שלשה
דורות למטה [א] דידה ולא חשבה תנא נמי ג'
דורות למטה דידה ולא חשבה א"ל רב אשי
לרב כהנא ישניות דבי רבי חייא יש להן
הפסק או אין להם הפסק ת"ש דאמר רב ד'
נשים יש להם הפסק ותו לא דלמא כי קאמר
רב להדיא מתניתא ת"ש שלישי ורביעי
שלישי ורביעי אין מפי לא דלמא משלישי
ואילך מרביעי ואילך אמר ליה רבא לרב
נחמן חזי מר האי מרבנן דאתא ממערבא
ואמר בעו במערבא גזרו שניות בגרים או לא
גזרו שניות בגרים אמר ליה השתא ומה ערוה
גופה אי לאו שלא יאמרו באין מקדושה
חמורה לקדושה קלה לא גזרו בהו רבנן
ישניות מיבעיא אמר רב נחמן גרים הואיל
ואתו לידן נימא בהו מלתא אחין מן האם לא
יעידו ואם העידו ערוות ערוות אחין מן האב
מעידין לכתחלה ואימור אמר אפילו אחין
מן האם נמי מעידין לכתחלה ומ"ש מעריות
ערוה לכל מסורה **ה'** עדות לבית דין מסורה
ט' וגר שנתגיר כקטן שנוול דמי: **מתני'**
במי שיש לו אח מכל מקום זוקק את אשת
אחיו ליבום ואחיו הוא לכל דבר דבר חזין ממי
שיש לו אח מן השפחה ומן העובדת כוכבים
במי שיש לו בן מכל מקום פוטר אשת אביו מן
היבום **ב**חזין ממי שיש לו בן מן השפחה ומן
העובדת כוכבים: **ג'** מכל מקום לאתויי מאי
אמר רב יהודה לאתויי ממזר פשיטא אחיו
הוא מהו דתימא לילף **ב**אחור אחור מבני
יעקב מה להלן כשרין ולא פסולין אף כאן
כשרין ולא פסולין קמ"ל **י'** ואימא הכי נמי כיון דלענין יבום מופטר נפטר

מיוקק

(דף כג.) לרבי יוסי בר יהודה ואימא למי שיש אשתי לאבין דה למעטני חייבי כריתות וי"ל
לשני דלאתריך משום דהוה ילפינן אחור אחור מבני יעקב דמשום האי טעמא אלתריך כן אין לו עין עליו דממזר פוטר מן היבום
דלא נימא דילף אחור אחור מבני יעקב דלא זוקק ומדלא זוקק מופטר נמי לא פטר ועוד אור"י דהכי פריך פשיטא כיון דמתי אחיו הוא לכל
דבר פשיטא דזוקק נמי ליבום ומשני דס"ד אע"ג דאחיו הוא לכל דבר ה"א ליבום לא זוקק משום דילפינן אחור אחור מבני יעקב ובתר הכי
פריך ואחיו הוא לכל דבר דהיינו ליוסרו וליטמא לו פשיטא כיון דזוקק ליבום אף על גב דהוה ס"ד למילף מבני יעקב כ"ש לשאר דברים
מאי

